

חסד וגבורה, כמו גוף שאחוז בין שתי הזרועות של האדם. או כמו נשר, שאחוזים בו שתי כנפים לפרח בהן. וכמו יונה שאחוזים בה שתי כנפים, שנמשלה לתורה, וכנפיה למצוות עשה, ובהן היא העולה, ופורחת למעלה. כף מצוות לא תעשה הן המלכדות שלה, כמו צפרים הנאחזות בפת. וכל המלכודות שלה שמעכבות אותה מלפרח נקראות סרכות, כמו הסרכות הללו שמעכבות את כנפי הראה מלנשב.

כך אשם. שישראל אחוזים בכנפי השכינה, שהן חיות הפסא, שלא תהיה עולה בהם בזכות של ישראל לקדוש-ברוך-הוא, ומעכבים אותה, ומכבידים את כנפיה ח"ת ח"ת החטאות שלהם. ואשם, אמם של ערב רב, הסרכה האחוזה בכסא, ששם הגבירה, ולא מניחה אותה לעלות מן הגלות, והזכיות אחוזות בה להעלותה, ונשארת באויר כמו סרכה שתלויה באויר. וזהו העמוד האמצעי (שהוא אויר). כף אשם תלוי בצדיק, שהוא אחוז בין שמים וארץ.

החטאת היא יותרת הפכד, מכבידה עליה בחטאות של לכלוכים של חטאי ישראל, כמו שהפכד מכביד על השמרים, שהם דמים, על הערקים של הלב. כף החטאות הללו מכבידות על כנפי השכינה, שהן מצוות עשה, שדומות לכנפי יונה. ולא תעשה, כשהן מכבידות על עשה, שהן פשחטאי ישראל מרבים מן הזכיות, נאמר בתורה שהיא גוף, (דניאל ח) ותשלף אמת ארצה, והיא צונחת, (איכה א) נתנני ה' בידי לא אוכל קום, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום.

וכשום זה תקנו תנאים ואמוראים תפלות במקום קרבנות, להעביר ממנה חטאות ואשמות,

עמודא דאמצעייתא, אחיד ביה ימינא ושמאלא, דאינון חסד וגבורה, כגופא דאחיד בין תרין דרועין דבר נש. או כנשר, דאחידן ביה תרין גדפין לפרחא בהון. וכיונה, דאחידת בה תרין גדפין, דאמתילת לאורייתא, וגדפין (ד) כ"ח ע"ב) דילה למצוות עשה, ובהון היא העולה, ופרחת לעילא. הכי פקודין דלא תעשה, אינון תפישו דילה, כגון צפרים הנאחזים בפת. וכל תפישין דילה, דמעפבין לה לפרחא, אתקריאו סרכות פאלין סרכות, דמעפבי לכנפי ריאה, לנשבא.

הכי אשם. דישראל אחיד בגדפוי דשכינתא, דאינון חיוון דכורסייא, דלא תהא עולה בהון בזכוון דישראל, לגבי קדשא בריך הוא, ומעפבין לה, ומכבידין גדפאה ח"ת ח"ת חטאות דלהון. ואשם אימא דערב רב, סרכא אחידא בכורסייא, דתמן מטרונייתא, ולא מנחת לה לסלקא מגלותא. וזכוון אחידן בה לסלקא, אשתארת באוירא, כגון סרכא תלוי באוירא. ודא עמודא דאמצעייתא. (דאיהו אוירא) הכי אשם תלוי בצדיק, דאיהו אחיד בין שמיא וארעא.

חטאת איהי יותרת הפכד, אכבידת עליה בחטאות, דלכלוכין דחובין דישראל, כגוונא דכבד מכביד שמרים, דאינון דמים, על ערקין דלבא. הכי אלין חטאות, מכבידין על גדפוי דשכינתא, דאינון פקודין דעשה, דדמין לכנפי יונה. לא תעשה פד אינון מכבידין על עשה, דאינון פד חובין דישראל מרובין מזכוון, אתמר באורייתא דאיהו גופא, (דניאל ח) ותשלף אמת ארצה, ואיהי צונחת (איכה א) נתנני יי' בידי לא אוכל קום (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום.

ובגין דא, תקינו תנאים ואמוראים צלותין באתר דקרבנין, לאעברא חטאות ואשמות מינה. ובגין

הזכיות, נאמר בתורה שהיא גוף, (דניאל ח) ותשלף אמת ארצה, והיא צונחת, (איכה א) נתנני ה' בידי לא אוכל קום, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום.